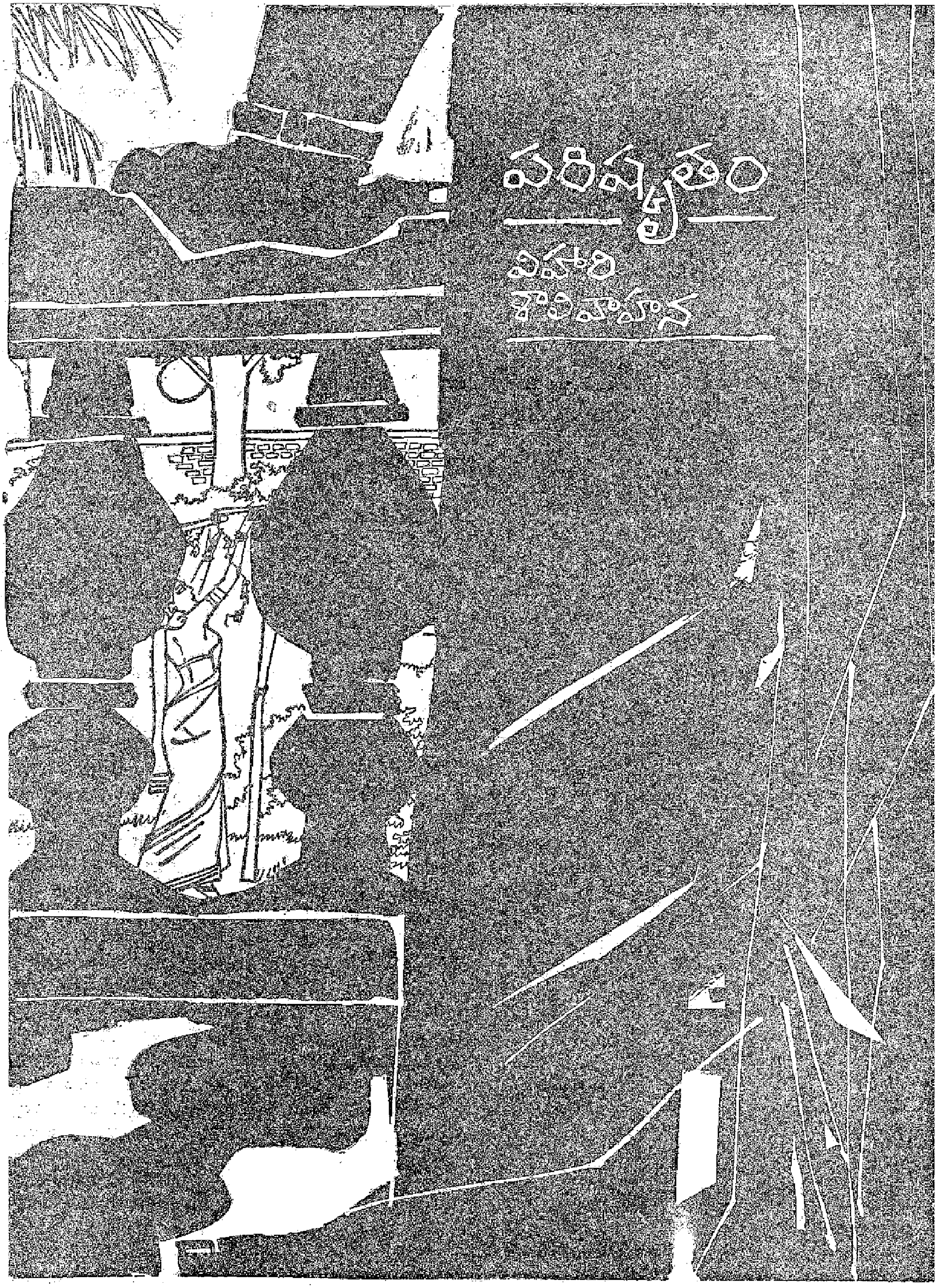
పరిష్కృతం
విహారి
శారిమాహాన

సీతమ్మ చెప్పటం ముగించి చెమ్మగిలిన కళ్లను కొంగుతో వత్తుకొంది. ఆమె చెప్పినదంతా విన్నమీదట గుండె చెరువైపోయింది రంగమ్మకు. అంతటి దారుణం జరిగిందంటే నమ్మలేక పోయాడు భుజంగం.

కొద్ది క్షణాలైన మీదట మళ్ళీ మొదలెట్టింది సీతమ్మ: "మనబ్బాయీ నువ్వూ ఏదో సహాయం చేయక పోతారా అనే ధైర్యంతో పిల్లను తీసుక వచ్చాను. ఈ వ్యవహారాన్నెలాగైనా నడిపించి దాని కాపురం నిలబెట్టి చచ్చి నీ కడుపున పుడతారా తమ్ముడూ!"

"అవునమ్మవొ్మ! మామయ్యకీవిషయాలన్నీ బాగా తెలుసు. తప్పకుండా కనుక్కుంటాడు. పోదామని పట్టుబట్టి లాక్కొచ్చాను అమ్మని. ఇక భారమంతా మీదే." భాను హీన స్వరంతో అని, జాలిగా భుజంగం కళ్ళల్లోకి చూసింది.

"అది సరే సీతమ్మా, వాడికీ నాకూ చేతనైన సాయం చేయటానికి మేం సిద్ధమే ననుకో. అయినా ఇంత జరిగిపోయిన తర్వాత ఇప్పుడు కేసు పెట్టటమంటే...." రంగమ్మ సందేహంగా నాన్చింది.

"ఇంత జరిగిపోయింది గనుకనే కేసుపెట్టి, వాణ్ణి ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీరు తాగించాలి. రాస్కెల్. వీళ్లకు వెనకా ముందూ ఎవరూ లేరనే ధైర్యంతోనే గదా వాడింత బరితెగించి పోయింది. చూపెడదాం మన తడాఖా.... మీ కెందుకు మీరు నిబ్బరంగా ఉండండి. నే చూస్తాగా."

భుజంగం మాటలకు సీతమ్మ, భానుపొంగిపోయారు. వాళ్ళిద్దరి మొహాల్లోనూ సంతృప్తి గోచరించింది. కళ్ళు మిలమిలాడాయి.

"చిన్నవాడివైనా భేషయిన మాట మాట్లాడావురా భుజంగం! అసలు మీ బావ వెఱ్ఱి బాగుల వారనే గదా వాళ్లంతా ఇంత చేసింది. మధ్యవర్తి పరిష్కారాన్ని కూడా కాదు పొమ్మని, నీకు చేతనయింది చేసుకోమని కబురు పెట్టారు. ఎంతకైనా తగినమనుషులు."

"ఆ.... ఆ.... చూద్దాంగా వీళ్ళ ధైర్యం వీళ్ళాను. కేసు పెడుతున్నామని తెలిస్తే చాలు పరుగెత్తుకు రారూ?.... సరే.... నేనలా వూళ్ళోకి పోయి ప్లీడరు గారితో మాట్లాడి వస్తాను...." అంటూ బయల్దేరాడు భుజంగం......

సీతమ్మ బుచ్చి వెంకయ్యగారి ధర్మపత్ని. బుచ్చి వెంకయ్యగారు తెనాలిలో పేరు మోసిన పురోహితుడు. స్మార్తంలోనూ, శౌచకర్మల్లోను ఆయన దిట్ట. ఆయనది రాజ పౌరోహిత్యం. చక్కని డాబా, నాలుగైదెకరాల పల్లపు భూమి కులవృత్తి మీది సంపాదనతోనే గడించాడని ప్రతీతి. అరవై యేళ్ళు నిండినా, ఈ నాటి వరకూ రెక్కవంచి పని చేయటం అలవాటాయనకు. ఇంట్లో గేదె దగ్గర శుభ్రం చేయటం దగ్గర్నుంచీ, పొలంలో కలుపు తీయటం వరకూ సమస్తమైన పనులూ ఆయనంతట ఆయనే చేసుక పోతాడు. 'బావన వ్యవసాయం' అని వూళ్ళో వాళ్ళు ఈర్ష్య పడటం, హేళన చేయటమే గాని ఆయన దాని వలన నష్టపోయిందేమీ లేదు. దానికి నిదర్శనం **ఈ నాటికి ఆయన వృద్ధి** చేసిన భూవసతే. సీతమ్మ **కూడా** ఆయనకు తగిన భార్య. అన్ని పనుల్లోనూ భర్తకు ఆమె సాయం ఉంటూనే ఉంటుంది.

భానువాళ్ళ ఏకైక పుత్రిక. ఆ పిల్ల పెళ్ళికి వెతికి వెతికి సంబంధం తెచ్చాడు బుచ్చి వెంకయ్య. ఉన్నది ఒక్కగా నొక్క కూతురు. కలిగిన కుటుంబంలో పడేస్తే పిల్ల సుఖ పడుతుందనే కోరికతో నానాచోట్ల తిరిగి ఓ సంబంధం స్థిర పరుచుకున్నారు.

పిల్లవాడిది అవనిగడ్డ దగ్గర ఏదో పల్లెటూరు. అతని భాగానికే ముప్ఫై ఎకరాల భూవసతీ, ఓ డాబా ఉన్నాయి. అతను బీ. కాం. ప్యాసయాడు. దీక్షితులుగారనే మధ్య వర్తి మాటప్రకారం బుచ్చి వెంకయ్య తన కష్టార్జితంలో ఆరువేల రెండు వందలు కట్నంగా సమర్పించుకుని మరో రెండు వేలదాకా పెళ్లికి ఖర్చు పెట్టి వైభవంగా భాను వివాహం చేశాడు.

మూడు నిద్రలకని అత్తవారి వూరికి వెళ్ళింది భాను. వాళ్లింట్లో ఉన్న మూడు రోజుల్లోనూ

రాము: ఒరే! ముఖానికి, చేతులకు ఆ కళ్లేమిటిరా! ఆ అమ్మాయి నిప్పవంటిది, ఆమె జోలికి పోవద్దన్నానే విన్నావా?

కుమార్: అది కాదురా! స్టవ్ ముట్టిస్తుంటే ముఖము, చేతులు కాలాయిరా!

ఎ. కృష్ణయ్య (తిరుపతి)

ఓ రోజున పగటి పూట భోజనాలయ్యే సరికి చాల ప్రొద్దుపోయి రెండు గంటలు దాటిందిట. భాను అప్పటి వరకూ ఆకలికి ఆగలేక కాబోలు స్పృహ తప్పి పడిపోయిందిట. ఈ సంఘటనతో మొదలైంది అసలు రభసంతా. భాను అత్తవారింటి తాలూకు జనమంతా ఆమెను గురించి చిలవలు పలవలుగా కల్పించి చెప్పుకుని చివరి కొక నిశ్చయానికొచ్చారు— భానుకు మూర్ఛ రోగం ఉందని. అంతే. ఆ కారణంతో భాను అత్తగారింటికి దూరమైంది. ఆమె భర్త శంకరానికి బుచ్చి వెంకయ్య, సీతమ్మ ఇద్దరూ ఎన్నో విధాల నచ్చ చెప్పి చూశారు, కాని అతను మాత్రం వాళ్ళమాటల్ని ససేమిరా నమ్మలేదు.

బుచ్చి వెంకయ్య, సీతమ్మలకు ఇది పెద్ద అఘాతమై పోయింది. కష్టపడి చెమటోడ్చి సంపాదించిన సొమ్మా పోయి శనిపట్టినట్లయింది వాళ్ల పని. బుచ్చి వెంకయ్య అసలు పిచ్చివాడే అయినాడని చెప్పొచ్చు. ఆయనకు ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు. పెద్ద మనుషులిచ్చిన సలహాల ప్రకారం కాళ్ళకు బలపాలు కట్టుకుని అల్లుడింటి చుట్టూ ఆసుపోసేడు. కాని ఫలితం దక్కలేదు. పైగా 'మీ పిల్లను నేను ఏలుకోన'ని ఖచ్చితంగా తేల్చేశాడు శంకరం. ఈ విధంగా రెండేళ్ళు గడిచినై. ఈ రెండేళ్ళ కాలంలోనూ జరగ వలసిన వన్నీ జరిగిపోయినై.

శంకరం మళ్లీ పెళ్లి చేసుకున్నాడన్న వార్త వినేసరికి కడుపు రగిలి పోయింది బుచ్చి వెంకయ్య, సీతమ్మలకు. భాను హృదయం వ్రయ్యలైంది. గంగ వెఱ్ఱులెత్తిన బుచ్చి వెంకయ్యగారు లాయర్ నోటీసిప్పించారు. శంకరానికి — మా అమ్మాయిని ఏలుకోకపోతే భరణం ఇప్పించమని. శంకరం దానికి సమాధానంగా "మీ అమ్మాయి కాపురం చేయటానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు. వచ్చి దించి పోవచ్చునని" తిరుగు నోటీసిప్పించాడు. కాగితాల మీద ఇలా వ్యవహారం నడుపుతూ తెలిసినవారి ద్వారా "ఆ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చి దించాడంటే చంపేస్తా"నని. బెదిరింపులు సరఫరా చేశాడు శంకరం. దాంతో బుచ్చి వెంకయ్యగారి పని పచ్చివెలక్కాయ గొంతున పడ్డట్టయింది.

ఎందర్ని సలహాలు అడిగినా ఏకగ్రీవంగా చెప్పిందొక్కటే. 'శంకరం రెండో పెళ్లి చేసుకున్నాడని ఋజువుచేయగలిగితే ఏమన్నా దక్కుతుంద'ని. ఇక ఆ ప్రయత్నంలో పడ్డారు బుచ్చి వెంకయ్యగారు. ఇటువంటి వ్యవహారాలు అంటే ఏమిటో బొత్తిగా తెలియని ఆయనకు విషయ సేకరణ అసాధ్యమై పోయింది. ఎలాగైతేనేం నానా అవస్థలూ పడి చివరికి కొంత భోగట్టా సేకరించ గలిగారు. శంకరం రెండో పెళ్లి బందర్లో చేసుకున్నట్లు, ఏదో ఒకరోజు అర్ధరాత్రి ఎక్కడో మారుమూల రామనాథమనే ఆయన ఇంట్లో ఆ పెళ్లి జరిగినట్లు: పెళ్లి జరిపిన పురోహితుడు ఎవరో కోదండరామశాస్త్రులనీ తెలిసింది. వీటి ఆధారంతో శంకరం మీద క్రిమినల్ కేసు నడప వచ్చని తెనాలిలో ప్లీడర్లంతా బుచ్చి వెంకయ్య గారికి ధైర్యం చెప్పారు. కాని అందరూ కూడా దావా బందర్లోనే వేయాలని, సాక్ష్యం బలంగా లేందే ప్రయోజనం వుండదనీ ఒక్కమాటగా చెప్పారు. వాళ్ళు చెప్పిన విధంగా సాక్ష్యం సమకూర్చుకోవటానికి బుచ్చి వెంకయ్యగారు ఐదారుసార్లు బందరు తిరిగాడు. కాని పని కాలేదు. ఎవరికి వాళ్ళు ఆ పెళ్లి జరిగిన విషయం యదార్థమనీ, తమకూ తెలుసనీ చెప్పేవాళ్ళేగానీ, అమాటే కోర్టులో చెప్పమంటే, "లమ్మో మాకెందుకీ గొడవంతా" అని దాటుకుపోయేవాళ్లు. ఎన్ని విధాల ప్రయత్నించినా ఫలితం కనపడక ఆశ వదులుకున్నారు. బుచ్చి వెంకయ్యగారు.

ఒకనాడు హఠాత్తుగా భుజంగం గుర్తుకొచ్చేడు సీతమ్మకు. భుజంగం తల్లితో బందర్లో ఉంటున్నాడు. కనుక అతని ద్వారా పనేమైనా అవుతుందేమోననే ఆశ కలిగిందామెకు. భుజంగం తల్లి రంగమ్మ తనకు దూరపు చుట్టమే అయినా వస్తుతః కాస్త మెత్తని మనసు కలిగిన మనిషి: సాయపడక పోదనే నమ్మకంతో బందరు పోయి మాట్లాడి వస్తానని బయల్దేరింది సీతమ్మ భానుతో సహా. 'ఈ ఆలోచన ఎందుకొచ్చిందో, సరే పోయి రమ్మ'ని తలూపేడు బుచ్చి వెంకయ్య ....

భుజంగం ఇంటికి తిరిగి రావటమే నిరుత్సాహంగా వచ్చాడు. గడపలోనే ఎదురై ఆత్రతగా అడిగింది సీతమ్మ, "ఏమైందిరా తమ్ముడూ వెళ్ళినపని" అని. భుజంగం కాస్త విసుగా ఆమె వైపు చూస్తూ

చార్మిస్ మీ ముఖవర్చస్సును మనోహరముగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహవంతులుకండి...
లాలిత్యం పొందండి...
రోజంతా
శోభచేకూర్చుకోండి!

చల్లని, సేదదేర్చే చార్మిస్ మీకు
రోజంతా శోభచేకూర్చుటలో సహాయపడుతుంది
చార్మిస్‌యొక్క ఆనందప్రదమైన
వాసన మిమ్మల్ని సేదదేర్చుటలో
యింద్రజాలములా పనిచేస్తుంది—
మిమ్మల్ని ఉత్సాహ వంతులను చేస్తుంది...
మిమ్మల్ని అందముగా మనోహరముగా
కనపడేలా చేయుటలో సహకరిస్తుంది.

చార్మిస్
టాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన వాసన కలిగి వున్నది

CHTP.G.12.TEL

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యులుగారి
"మేల్ మాయిల్ మందు"
నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, డద్దుల్లు, గజ్జి,
మరియు శొడ్డనీగా వ్యాపించి నంగుంచే విగ్రహు
విసుగు పుట్టించు రణములు మొదలగు
దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారిణి

వివరములకు

సిద్ధ డాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి & సన్సు
5/22, మేల్ మాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ,మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు: 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము,ఏ వ్యవహారములోమీకు: జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు,మార్పులు,ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము: మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారిగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా లేనిఎడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86. JULLUNDUR CITY.

పరిష్కృతం

"ఆ ..... ఇప్పటి కిప్పుడు తేలేదా ఏమన్నానా ఈ విషయం..........." అంటూ లోపలికి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. భాను, సీతమ్మలు ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకుని నెమ్మదిగా భుజంగం దగ్గరకొచ్చి నేలమీద కూర్చున్నారు.

భుజంగం మొదలెట్టాడు : "ప్లీడరుగారు చెప్పటం 'కేసు చాలా తిరకాసుగా వుంది. అవతల వాళ్ళని సాధించేది వున్నా లేకపోయినా మనం మాత్రం చాలా ఖర్చు పెట్టాల్సి వుంటుంది, అంటాడు. అందుకు సిద్ధమై గట్టి సాక్ష్యాన్ని తెచ్చుకోగలిగితే గెలవటానికి అవకాశం వుందంటాడు. మీరిచ్చిన కాగితాలన్నీ ఆయనకు చూపెట్టాను. కట్నంగా మీరు ఆరువేలు ఇచ్చినట్లు వాళ్ళు వ్రాసిన ఉత్తరాలు వుండటం ఎంతో మేలు చేసినై అన్నాడు."

"ఆ ! కాదు మరి. అవి కూడా లేకపోతే ఈ యాతనంతా వృధాయేగదా" రంగమ్మ మధ్యలో కల్పించుకుంది. "అది సరేరా, సాక్ష్యం, సాక్ష్యం అంటారు. మరి ఎవరు చెప్తారా అని. ఈ గొల్లో ఆ పేటలో పెళ్ళి జరిగిన వైనం చాలామందికి తెలుసట. తెలిస్తే మాత్రం ధైర్యంగా ముందుకొస్తారా అని..."

"వస్తారా అని మనలో మనం మీనమేషాలు లెక్కించుకుంటూ కూర్చుంటే మన కాళ్ళ దగ్గర కెవరొస్తారే. వాళ్ళ చుట్టూ తిరగాలి. వచ్చేటట్లు చేయాలి. అవసరమైతే ఎంతయినా తినిపించటానికి వెనుకాడ కూడదు. మరి మన అక్కయ్యా వాళ్ళకూ, డబ్బాకూ లంకె. పైకేదో తయారంటమే కానీ— తీరా చెయ్యి వదలాల్సి వచ్చేసరికి బాధగా ఉంటుంది."

"అదేమిట్రా భుజంగం అట్లా మాట్లాడతావ్ ? దాని బ్రతుకింత బండలై పోయిం తర్వాత ఈ డబ్బంతా ఉండేం, పోయేం ? డబ్బు విషయం నీ కెందుకు? నువ్వెంత కావాలంటే అంత తెప్పించి ఇచ్చే పూచీ నాది. మీ బావకూ డా పట్టుదల ఉందోయ్ ! కాబట్టే గదా ఎలాగైనా వాళ్ళ అంతు తేల్చాలని చూస్తున్నది" అన్నది రంగమ్మ.

భుజంగం చటుక్కున విషయం మారుస్తూ "ఇంకో సంగతి తెలుసా ? ఆ అమ్మాయి ఇప్పుడు గర్భవతిట. అదీగాక మరో వార్త యేమిటంటే ఆ అమ్మాయికి ఇతనితో పెళ్ళి కాక ముందు నుంచీ ఎవరితోనో సంబంధం ఉందని...."

"ఆ.... ఆ.... అవ్వ !" అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ ఆశ్చర్యపోయారు ముగ్గురు ఆడ వాళ్ళూను.

"ఆ. ఈ విషయాలన్నీ మా లెక్చరర్ ఫ్రెండొకతను చెప్పాడు. వాళ్ళది మధురాపురంలే. ఆ అమ్మాయి పుట్టింటివారి వూరూ అదేనట. ఆ పిల్ల తల్లి హాఫ్‌ఫూట్ వనితట. ఆవిడకూ పెద్ద గ్రంధం ఉందనీ, మొగుడామెచేతిలో కీలు బొమ్మ అనీ చెప్పాడు. ఈ పిల్ల బాధ వదిలించుకోటానికి వేరే మార్గం తోచక వీడికిచ్చి ముడి పెట్టించారుట. ముందుగానే అమ్మాయి పేర రెండెకరాలు రాయించుకొన్నారట కూడా. ఎటుపోయి యెటొచ్చినా వాళ్ళ జాగ్రత్త వాళ్ళు పడ్డారు."

"చాలా ఉందే కథ" అంది భాను.

భుజంగం ఆమె వైపు అదోలా చూసి, "ఆః అంతా మనలాగే మంచివాళ్ళయితే ఇంకేముంది. భూలోకం స్వర్గమై పోదూ" అన్నాడు.

"బాగా చెప్పావ్. కానీ, ప్రస్తుతం మన పనేమి టంటావ్ ?" సీతమ్మ ప్రశ్నించింది.

"మీరిక్కడ ఓ వారం రోజుల పాటు ఉండండి. నేనా పెళ్లి చేయించిన శాస్త్రులను, ఇంకా ఒకరిద్దరు వ్యక్తుల్ని కలుసుకుని సాక్ష్యం సంగతి మాట్లాడతాను. కావలిస్తే ముందే వాళ్ళకి డబ్బిచ్చి వాళ్ళ దగ్గర్నుంచీ సాక్ష్యం చెప్పటానికి సిద్ధమైనట్లు ఏ కాగితమో గ్రటో తీసుకుని బిగించాలి. లేకపోతే తర్వాత ఇబ్బంది. అవతలి వాడేదో ఇంకొక వంద ఎక్కువ ఎర చూపెడితే అటు తిరిగే ప్రమాదం లేకపోలేదు గదా. అప్పుడు మనపని నట్టేట ముంపే. అందుకని కాస్త తీరిగ్గా పని చేసుక రావాలి. మీరు తొందర పడితే మాత్రం ఏం లాభం లేదు." అన్నాడు భుజంగం.

"తొందరేంవుందిగాని, ఇలాగని నాన్నకు వుత్తరం రాస్తే బాగుంటుంది" అంది భాను.

"అవున్రా తమ్ముడూ" అంది సీతమ్మ.

"రాయకుండా ఎలా. ఉన్న విషయాలన్నీ రాయవే భానూ." అన్నది రంగమ్మ.

"వూఁ" అంటూ లేచాడు భుజంగం.

* * *

సాయంత్రం ఐదు గంటలైంది.

డాబా మీద తన గదిలో పడుకున్న భుజంగం ఆలోచనలన్నీ భానుమీద కేంద్రీకృతమై పోయినై. భాను కథ విన్నవారంతా "అయ్యో పాపం" అని ఆమె స్థితికి జాలీ, సానుభూతీ చూపేవారే. తానూ అలాంటి జాలితోనే వాళ్ళ విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకుని తిరుగుతున్నాడు. కాని పరిస్థితులు మాత్రం తమ కంత అనుకూలంగా లేవు. ఒకవేళ అనీ అనుకూలంగా కలిసొచ్చి కేసు గెలిచినా ఒరిగేదేమిటి? — ఖర్చులతో సహా తామిచ్చిన కట్నం తమకు తిరిగి వస్తుంది అక్కయ్యా వాళ్ళకు.

కాని భాను జీవితం ?— ఆమె భవిష్యత్తు ?

భాను భవిష్యజ్జీవితాన్ని అలా వూహించుకుని ఆ ఆవేదనతోనే తాను మాట వరసకు అన్నాడు అక్కయ్య భానులతో "ఈ అవస్థలన్నింటి కంటే భానుకు మరో పెళ్లి చేస్తే బాగుంటుంద"ని.

తన మాట అగ్నిమీద గుగ్గిలమైంది అక్కయ్యకు. తమ వంశాన్ని గురించీ, ఛాందసాచారాల్ని గురించీ ఏవేవో చెప్పింది. భాను మాత్రం అంతగా బెదర లేదు కానీ, "ఒకటిలా తగలబడింది గదా నా మొహానికి మళ్ళీ పెళ్ళి కూడా ఎందుకు, కృష్ణా రామా అనుకుంటూ కాలం వెళ్ళ బుచ్చుకుంటే సరి" అన్నది నిర్వేదంగా.

అవును. ఆమె భయంలో అర్థముంది. రాబోయే భర్త అన్ని విధాలా మంచివాడనే నమ్మక మేముంది ? పైగా అభం శుభం తెలియని పిల్లని అన్యాయంగా అనుమానించటం వంటిది జరిగితే?

భాను ఎంతో దురదృష్టవంతురాలనిపించింది భుజంగానికి. తల వేడెక్కి పోయింది. లేచి గది బయటి కొచ్చాడు. డాబా మీద అటూ, ఇటూ పచార్లు చేస్తున్న భుజంగం చూపులు ఆ ప్రదేశంలో నిలిచి పోయినై.

భాను పెరట్లో సన్నజాజి పూలు కోస్తూ క్రిందకు జారిన తీవలు పందిరికి అల్లుతున్నది.

ఆధారాన్ని వీడిన లత— అనిపించింది భుజంగానికి. ఆమె భవిష్యజ్జీవితమంతా ఏకాకిగా గడపవలసిందేనని, ఆమె అందమంతా అడవి కాచిన వెన్నెలై పోతుందనీ తలచేసరికి ఏదో ఆవేదన కలిగిందని మనస్సులో. హృదయం కలుక్కుమంది. ఆమె వైపు పరీక్షగా చూడసాగేడు. విరిసిన గులాబీ వంటి సోయగంతో, వయసు పొంగారే ఆమెను చూసిన కొద్దీ అతని హృదయంలో ఏవేవో భావాలు అల్లిబిల్లిగా అల్లుకోసాగాయి.

పూలు కోయటం పూర్తి చేసుకుని షేంగున లోపలికి పోయింది భాను. భుజంగం కూరుస్తున్న భావహారం పుటుక్కుమంది. గదిలోకి పోయి పడుకున్నాడు. ఏదో పుస్తకం తీశాడు. మనస్సు దానిమీద లగ్నం కాలేదు. మూసేశాడు. అతని మనస్సంతా అల్లకల్లోలంగా తయారైంది. పిచ్చెక్కుతుందేమోననే భయం కలిగింది. మళ్లీ బయటికొచ్చి డాబా మీద అటూ ఇటూ తిరగటం మొదలెట్టాడు. అలా ఎంతసేపు తిరిగాడో కానీ 'భోజనానికి రారా' అన్న అమ్మ పిలిచిన పిలుపుకు క్రిందకు దిగాడు.

* * *

విరహాతురుల శరీరాన్ని దహిస్తూ పున్నమి చంద్రుడు తన ప్రతాపాన్ని చూపుతున్నాడు. అతనికి సాయంగా వీస్తున్నాడు మలయానిలుడు.

భుజంగం ప్రక్కమీద అటు ఇటూ పొర్లాడు. ఉసురుసురుమంటూ విడిచే వూర్పులు నిట్టూర్పులైనై. శరీరమంతా చెమటతో తడిసి పోయింది. అతని మనస్సులో భావతరంగాలు విజృంభిస్తున్నై. తన ఆలోచనలు తనకే భయం కలిగిస్తున్నై.

ఆ భయాన్ని పారద్రోలుతూ ఏదో మొండి ధైర్యం.

ఆ ధైర్యాన్ని ఇనుమడింప జేస్తూ ఏదో ఉద్వేగం.

ఆ ఉద్వేగాన్ని ద్విగుణీకృతం చేస్తూ వో మధురానుభూతి.

ఆ మధురానుభూతిని ప్రేరేపింప చేసింది భాను అందం.

భుజంగం సన్నగా నవ్వుకుని ఉత్సాహంగా లేచాడు. అడుగు ముందుకు వేయబోయాడు కానీ,— కాలు కదలలేదు. 'అమ్మా అక్కయ్యల కంట పడితే ? !'

చలించి పోయాడు.

అంతలో ఆలోచన మెరపు తీగెలా మెరిసిందాతని మేధస్సులో. భాను భయంతో ఇంట్లో పడుకుంది. అమ్మా అక్కయ్యలు గాలి కోసం ఆరు బయట పడుకున్నారు. ఇంత మంచి అవకాశం ఇక రాదు.

పొంగిన ఆనందంతో మెట్లు దిగి పెరటి వైపు కిటికీ దగ్గరకు పోయాడు. విరిసిన కుసుమంలా పడుకుని ఉంది భాను.

"భానూ...." అని నెమ్మదిగా పిలిచాడు.

అతని కంఠం వణికింది. భాను తత్తరపడి లేచింది. "ఏమిటి మావయ్యా" అంది.

భాను అమాయకత్వానికి లోలోపలే నవ్వుకుని "కూజాలో నీళ్ళయి పోయినై భానూ.... కాసిని మంచినీళ్ళు కావాలి." అన్నాడు.

భాను లేచి వచ్చి తలుపు తీసింది. భుజంగం మొండిగా లోపలికి వెళ్లేడు. అంతే. భాను నోట మళ్ళీ మాట రాలేదు. తెల్లవారేసరికి పెరట్లో దూరంగా ఓ మూల చచ్చి పడుంది భాను. ★